

Teškoće nisu prepreka – senzibilizacija mladih za osobe s invaliditetom

U Pastoralnom centru Varaždinske biskupije u Ludbregu, u vremenu od 14. do 18. studenog, održan je projektni tjedan za mlade na temu: „Teškoće nisu prepreka – senzibilizacija mladih za osobe s invaliditetom“. Projektni tjedan realiziran je uz pomoć zaklade socioMovens, sastavnice Socijalnog instituta Kommende Dortmund nadbiskupije Paderborn, a koja već nekoliko godina promovira socijalni nauk Crkve među mladima srednje i istočne Europe. U projektnom tjednu sudjelovali su učenici Druge gimnazije Varaždin, njih dvadeset i jedan, sa svojim vjeroučiteljem Josipom Sašom Milecom. Njima se pridružilo i troje korisnika udruge Kokotiček. Organizatori projekta bili su Ivana Peček, Anika Sačić i vlč. Leonardo Šardi, a sve su to pratili gosti iz Socijalnog instituta Kommende Dortmund te imanja „Fazenda da Esperanca“ iz Gut Bickenrieda: Raphael, Ann-Kristin, Luiz i Vinicius.

Cijeli tjedan bio je ispunjen susretima, posjetima, razmjenom životnih iskustava te svjedočanstvima vjere. Teoretski dio bio je praćen praksom, a sve prožeto duhovnošću. Stoga, glavni poticaj cijeloga tjedna bile su Kristove riječi: „Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mt 25,40) te rječju „Ljubav“ koju su kršćani pozvani na poseban način živjeti u ovom svijetu i vremenu.

Prvog dana, nakon međusobnog upoznavanja svih sudionika projektnog tjedna, uslijedila je prva radionica u kojoj su se sudionici upoznali s oštećenjem vida. Nakon teoretskog dijela, svaki je pokušao doživjeti probleme i poteškoće na koje nailaze osobe oštećena vida preko pripremljenih radionica. U popodnevnom satima, sudionici su upoznali povijest svetišta Predragocjene Krvi Kristove te kratkom šetnjom razgledali sam grad Ludbreg. Popodnevni dio programa bio je prožet igrom i zbližavanjem sudionika, a u predvečerje se pridružio i varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak koji je slavio svetu Euharistiju sa sudionicima projekta te uputio poticajne riječi za nasljedovanjem Kristovih riječi i njegova primjera. Svaka večer završavala je refleksijom, odnosno izmjenom iskustava proteklog dana.

Drugi dan projektnog tjedna bio je predviđen za posjet Centru za odgoj i obrazovanje „Tomislav Špoljar“ u Varaždinu. U prijepodnevnom satima sudionici su upoznali rad Centra, a kasnije su raspoređeni po različitim razredima i odgojno-obrazovnim skupinama te se na taj način upoznali s djelatnicima, učenicima Centra te njihovim načinom rada. U popodnevnom satima u prostorijama Centra nastavljeno je druženje s polaznicima udruge „Kokotiček“. Posjet Varaždinu završen je svetom misom u crkvi sestara uršulinki u Varaždinu te su svi sudionici upoznati s poviješću reda i životom svete Uršule. Navečer je uslijedila refleksija u kojoj je istaknuta ljepota života i druženja s osobama s invaliditetom.

Nezaobilazna postaja projektnog tjedna bio je i Caritasov dom Varaždinske biskupije „Dr. Antun Bogdan“ u Čakovcu. Nakon pozdravnih riječi ravnateljice Katarine Hobljaj, uslijedilo je druženje i rad s korisnicima Centra koji se nalaze na dnevnom boravku. Brzo su korisnici i gimnazijalci pronašli zajednički jezik te je posjet završen teškim rastankom, ali i odlukom da će se mnogi vratiti kao volonteri u ovaj Centar. Popodne su se sudionici upoznali s radom Centra za odgoj i obrazovanje Čakovec gdje su počašćeni prigodnim programom pripremljenim od strane učenika Centra. Srijeda navečer bila je prilika da se učenici upoznaju s načinom rada Fazende da Esperanca koju su predstavili Brazilci Luiz Fernando Braz i Vinicius Moreira. Luiz se na „Imanju nade“ nalazi već deset godina, a Vinicius godinu i pol.

Oboje pomažu ovisnicima da kroz rad, zajedništvo i Božju riječ opet prepoznaju smisao svakog ljudskog života: da je svaki od nas ljubljen i da svaki od nas ima sposobnost ljubiti. Luiz i Vinicius su ujedno svakoga jutra davali poticaj za konkretno življenje Božje riječi određujući moto dana.

Četvrtog dana projektnog tjedna, boravak je nastavljen u Ludbregu gdje su mladi sudjelovali na radionicama u kojima su se upoznali s tjelesnim oštećenjima te gluhoćom. Mladi su pokušali, kroz različite simulacije, iskusiti teškoće s kojima se susreću osobe s određenim tjelesnim oštećenjima, a bilo je i prilike za učenje hrvatskog znakovnog jezika. O svojim problemima, ali i o radosti života s Bogom u životnim teškoćama, progovorili su Josip Rogulja, rođen bez donjih ekstremiteta, te Albert Jurković, invalid domovinskog rata. Po završetku svjedočenja, bila je prilika za javnu raspravu gdje su mladi iskazali divljenje te pronašli motivaciju za rast u vjeri i prevladavanju vlastitih prepreka u svojim životima. U predvečerje dana, sudionici su se zadržali u klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramentom, moleći za osobne potrebe.

Posljednji dan projektnog tjedna započeo je slavljem svete mise na kojoj smo se prisjetili pada Vukovara i svih pokojnih hrvatskih branitelja i nevinih žrtava. Nakon svete mise, sudionici su krenuli put Zagreba u posjet Centru za odgoj i obrazovanje Dubrava gdje su se upoznali s radom Centra. Govoreći tokom tjedna o Kristovoj prisutnosti među nama, posljednji radni dio tjedna htjeli smo završiti tako da se Krista i dodirne. Stoga smo posjetili Specijalnu bolnicu za najteže oblike oštećenja dječje dobi Gornja Bistra. Posjet prožet suzama, ali i blizinom i međusobnom podrškom urezao se u srca svih sudionika. Nakon postavljenog pitanja „Zašto?“ svi su darovali svoje ruke i barem na tren uljepšali tešku životnu svakodnevicu korisnika bolnice u Gornjoj Bistri. Po povratku u Ludbreg, susret je završio refleksijom te podjelom certifikata sudionicima projekta.

Evo što gimnazijalci govore o iskustvu intenzivnog tjedna koji je iza njih te čvrsto vjerujemo kako će se ovaj žar ljubavi očitovati i dalje u njihovim životima te u konkretnom življenju kršćanstva u svakodnevici i u susretima s osobama s invaliditetom.

Matija Koren:

Ovaj tjedan se jednostavno ne može opisati riječima. Na početku je sve bilo malo čudno, ali već drugi dan bili smo kao obitelj. Iz dana u dan između nas se javljala velika ljubav. Svi centri i bolnice koje smo posjetili, promijenili su nas kao ljude, tj. postali smo odrasli. Naučili smo neke stvari koje u školi nikad nećemo. Bilo je i suza, ali puno više veselja i smijeha. Srca su nam žarila kad smo dobivali osmijehe djece s poteškoćama. Uz nas je naravno cijelo vrijeme bio Svevišnji bez kojeg ovaj projekt ne bi uspio.

Antonija Kožić:

U ovom projektnom tjednu, mi kao mala obitelj, naučili smo biti veliki i raditi velike stvari. Naučili smo kako zajedno rasti u zajedništvu i duhovnosti. Naučili smo da su naši problemi manji od makova zrna naspram ljudi koji imaju toliko poteškoća, a opet ulijevaju veliku radost u naša srca. Naše se greške i problemi daju popraviti, no, nažalost, njihovi se ne mogu. Ali zato su i posebni, svoji, neiskvareni. Upoznali smo mnogo ljudi koji su nam postali novi prijatelji, čak bih rekla i braća i sestre. Svakim danom smo se sve više i više otvarali jedni pred drugima, zajedno plakali i tješili jedni druge. Nakon ovog predivnog i nezaboravnog

tjedna nitko nije ostao isti, svi smo se svojim kućama vratili drugačiji. Vratili smo se sa srcem u kojem je puno ljubavi i mira. Ovim se putem zahvaljujem svim voditeljima ovog projekta.

Lana Loborec:

Protekli tjedan je bio jednom riječju neopisiv. Sve što smo doživjeli na projektu bilo je neizmjereno poučno i zanimljivo. Vidjeli smo samo osmijehe i maknuli se od problema koji nas svakodnevno okružuju. Svi ljudi koje sam upoznala na projektu i sva djeca koju sam susrela bili su puni ljubavi i radosti. U moj život unijeli su još više ljubavi i jako sam im zahvalna na tome. Ovaj tjedan nikada neću zaboraviti i trudit ću se živjeti još više u vjeri i pomaganju osobama kojima treba pomoć jer oni od nas traže samo osmijeh, a to je najlakši posao na svijetu. Hvala svima

Luna Labaš:

Bila sam te sreće i sudjelovala u petodnevnom projektu o senzibilizaciji mladih za ljude sa poteškoćama. Ne samo da smo učili, cijele dane bili na nogama i pomagali što smo više mogli, nego smo bili preplavljeni osjećajima zajedništva, ljubavi, dobrote i sreće. U potpunosti smo promijenili pogled na život, ali i na vjeru. Poblizje smo upoznali ljude koji žive u puno težim životima od nas samih i shvatili što zapravo mi sve možemo učiniti i utjecati na druge. Ovaj projekt obogatilo nas je na jednoj duhovnoj razini i definitivno uljepšao i promijenio život.

Valerija Crnov:

U ovih pet dana imala sam priliku upoznati jako puno dragih ljudi, naučiti mnogo zanimljivih stvari i pomoći onima kojima je to najpotrebnije. Dobila sam jedan potpuno novi pogled na život oko sebe. Naučila sam više cijeniti sebe i ljude oko sebe i beskrajno sam zahvalna svima koji su mi omogućili to, koji su mi pružili priliku da budem dio ovog predivnog projekta. U tom kratkom vremenu osjetila sam neopisivu ljubav i prijateljstvo kojim je odisala cijela zajednica. Jako sam se povezala sa svakim članom zajednice i spremila svakog od njih u svoje srce. Nadam se da ovo nije kraj našeg druženja i da ćemo imati još ovakvih susreta. Puno hvala svima na ovako predivnom iskustvu koje mi je promijenilo život.

Leonardo Šardi